

موکب‌های اربعین در مرز افغانستان

امسال تعدادی از بچه هیئتی ها که امکان برپایی موکب های اربعین در عراق را نداشتند به مرز رفتند تا به مهاجران افغانستانی خدمات ارائه دهند

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۴ مهر ۱۴۰۰
۱۹ صفر ۱۴۴۲ • ۲۶ سپتامبر ۲۰۲۱
شماره ۲۰۷۶۳

۱۹۸۳

عکس: هاز فاراس

علیرضا کردار | روزنامه نگار

امسال هم مانند سال گذشته، حسرت شرکت در پیاده‌روی اربعین و خدمت به زائران امام حسین (ع) در عراق بر دل بسیاری از عاشقان مکتب این حضرت باقی ماند. شیوع کرونا و محدودیت‌هایی که ایجاد کرد باعث شد تا بسیاری از ارادتمندان سالار شهیدان نتوانند همچون سال‌های گذشته پای کار زائران اربعینی امام حسین(ع) باشند اما موکب‌ها و هیئتی‌های بازمانده از اربعین بیکار ننشسته‌اند و در طرحی به نام «همسایه» به یاری مهاجران افغانستانی در نقاط مرزی کشور مان رفته‌اند. این خادمان حسینی نیت کرده‌اند امسال که متأسفانه به دلیل شرایط خاص، امکان خدمت به زائران حسینی را ندارند، موکب‌های خدمت‌رسانی شان را در مرز افغانستان برپا کنند و خدمتگزار مهاجران بی‌پناه کشور همسایه باشند. در ادامه بیشتر با این پوشش آشنا می‌شوید و گفت‌وگوی ما را با مسئول اطلاع‌رسانی آن خواهید خواند. همچنین پای صحبت یکی از نیروهای جهادی نشستیم که داستان جالب اعزامش به این محل را برای مان تعریف کرد.

مسیر رسیدن به سیدالشهدا(ع) از گرفتن دست محرومان می‌گذرد

«شعبانی» مسئول خیمه‌میاندار خدمت هیئت‌های مذهبی کشور از پوشش «همسایه» می‌گوید

حدود سه هفته است که این پوشش آغاز به کار کرده است. آقای هادی شعبانی، مسئول «خیمه‌میاندار خدمت هیئت‌های مذهبی کشور در باره پوشش همسایه برای مان توضیح می‌دهد: «حدود ۱۰ هزار هیئت مذهبی در کل کشور با هم شبکه هستند که از بین این تعداد حلقه‌ای ایجاد شده به نام هیئت خدمت رسان که گروه‌های جهادی، خیریه، صندوق قرض الحسنه و موکب اربعین را شامل می‌شود. بچه‌های هیئتی در این شبکه مردمی دایم در حال اطلاع رسانی مشکلات کشور هستند و قبل از هر خبرگزاری ما متوجه مشکلات می‌شویم و پس از بررسی این که نیاز به چه تعداد نیروی کمک رسان هست، نیروهای خود را چه به صورت استانی یا به صورت کشوری به منطقه اعزام می‌کنیم. فعالیت‌های تشکل ما پس از زلزله کرمانشاه و برای بازسازی آن مناطق آغاز شد. پس از آن در سال ۱۳۹۷ در پی بحران آب در روستاهای آبادان دومین فعالیت مهم گروه ما باعث شد مردم این روستاها سختی نکنند. بعد از مشارکت هیئت‌های حسینی در کمک‌رسانی به هموطنان سیل‌زده در نوروز ۹۸ در استان‌های گلستان، لرستان و خوزستان، فرصت یک نقش‌آفرینی اثرگذار در حوزه آب روستاهای محروم جنوب کشور برای ما فراهم شد. سپس در محرم سال ۹۹ بحث آب رسانی در سیستان و بلوچستان را شروع کردیم. پس از آن انتشار اخبار و تصاویر از شرایط ناسامان افغانستانی‌های عزیز، هر انسان آزاده‌ای را ناراحت می‌کرد. از این که تعداد زیادی از آن‌ها از خانه و کاشانه خود آواره شده‌اند و به دلیل احساس ناامنی، با فرزندان کوچک خود به مرزهای کشورهای همسایه پناه برده‌اند و در شرایط نامناسبی هستند، رنج می‌بریم. به همین دلیل تصمیم گرفتیم در یک حرکت دسته‌جمعی در قالب پوشش «همسایه»، به کمک مردم مظلوم و ستمدیده افغانستان برویم و به آن‌ها خدمت‌رسانی کنیم.»

«کرونا به یاد داد همه مردم دنیا به هم مرتبطیم

از آقای شعبانی می‌پرسم که آیا دل‌تان برای پیاده‌روی اربعین تنگ نشده که پاسخ می‌دهد: «قبل از ماجرای کرونا هشت سال توفیق داشتم که در پیاده‌روی اربعین حضور داشته باشم. دل‌مان برای رفتن به زیارت اربعین و شمردن ستون‌ها و رسیدن به حرم سیدالشهدا(ع) پرمی‌کشدو هر کسی یک بار رفته باشد بار سیدن به ایام اربعین ضربان قلبش بالا می‌رود که باید در این مختصات جغرافیایی باشد.

اما با رفا که در مرز

افغانستان صحبت

می‌کردیم همه

متفق القول هستند

که کرونا به ما یاد داد

همه مردم دنیا به هم

مرتبطیم، زندگی‌مان

به هم‌گه خورده‌است

و محروم شدن مان از

حضور در پیاده‌روی

اربعین، به ما نشان داد

که مسیر رسیدن به سیدالشهدا(ع) از گرفتن دست محرومان می‌گذرد. ممکن است از لحاظ جغرافیایی از کر بلا دور باشیم ولی این حال و هوای مان نشان می‌دهد که چندین برابر به ارباب نزدیک‌تر شدایم.»

«بعضی از نیروهای مان مرخصی بدون حقوق گرفتند

می‌پرسم که نیروهای شما که در این پوشش حضور دارند، چه کسانی هستند که پاسخ می‌دهد: «نیروهای ما از همه قشری هستند. بچه‌های جهادی و هیئتی خود را دانش‌آموز مکتب سیدالشهدا(ع) می‌دانند و نگاه مادی ندارند. در همین پروژه استقبال شدیدی از جانب بچه‌ها داشتیم که مثلاً یکی با من تماس می‌گرفت که کارمند

از آقای شعبانی می‌خواهیم تا یکی از همکارانش را که اکنون در منطقه است معرفی کند تا بیشتر با حال و هوای آن جا آشنا شویم. جالب این جاست که بعدها متوجه می‌شویم این شخص، از رفتنش به این سفر خاطره عجیبی دارد که واقعا حیف بود اگر آن را نمی‌شنیدیم. آقای محمد کاظم حسینی، طلبه جهادی ۳۳ ساله اهل قم است که به گفته خودش تا قبل از امسال، ۱۰-۱۲ سال هر اربعین را در عراق خدمت می‌کرده‌است.

«پذیرای روزانه ۲ هزار نفر در مرز هستیم

وی درباره شرایط منطقه‌ای که در آن خدمت می‌کند، می‌گوید: «در گذشته روزانه حدوداً ۵۰ نفر به طور غیرقانونی از مرز میلک افغانستان وارد کشورمان می‌شدند. این روزها با توجه به تحولات منطقه این تعداد به حدود ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ نفر رسیده‌است. مرزبانان هم طبق وظیفه‌اش مانع ورود این افراد می‌شده‌است. اما به تازگی با توجه به تعداد

زیاد و همچنین وجود زن و بچه و افراد مسن و بیمار در بین این افراد، مشکلاتی برای این بندگان خدا در مرزها به وجود آمده‌است که بچه‌های جهادی و هیئتی تصمیم گرفتند موکب‌های هر ساله خود در عراق را به این نقطه صفر مرزی منتقل کنند.

«ما خادم همه مردم هستیم

آقای حسینی شرایط را این گونه تشریح می‌کند: «خانواده‌های افغانستانی با صرف هزینه و طی کردن مسیرهای طولانی و سخت و خطرناک، برای فرار به مرز ایران می‌آیند که در این بین زن و بچه و افراد سالمند هم وجود دارند که بعد از گذشتن از دیوار و سیم خاردار، چاره‌ای نیست جز جلوگیری از ورود غیرقانونی این افراد به داخل خاک کشورمان. پس از آن به داخل پاسگاه‌های مرزبانان هدایت می‌شوند تا بعد از طی کردن مراحل قانونی اگر ورودشان به کشور امکان‌پذیر بود، وارد شوند و در غیر این صورت به قول معروف در مرز و به کشور افغانستان بازگردانده شوند.

در این مدت که گاهی ممکن است یک شبانه‌روز داخل پاسگاه یا کمپ‌ها بمانند، نیاز به خدمت‌رسانی دارند که نیروهای جهادی در این لحظه وارد عمل می‌شوند. در ابتدا با آب و غذا از آن‌ها پذیرایی می‌شود. اگر کودک‌کی با آن‌ها باشد اسباب بازی‌هایی به آنان داده می‌شود و اگر افراد بیماری حضور داشته باشند، کادر درمان به مداوای شان خواهند پرداخت. اگر نیاز به مشاوره داشته باشند، کارشناسان جهادی مردوزن از نظر روان‌شناسی با آن‌ها صحبت خواهند کرد. تیم خواهران ما به خانم‌ها و بچه‌های مهاجران از نظر پزشکی روانی رسیدگی می‌کنند. همچنین موارد بهداشتی مورد نیاز از قبیل پوشک، شیر خشک بچه و وسایل دیگر در اختیارشان قرار داده می‌شود تا سرانجام نوبت به انجام مراحل اداری بازگشت شان به کشور خودشان یا ورودشان به کشورمان می‌رسد. افرادی که در این شرایط سخت زندگی خود را هاکرده، مورد تعرض قاچاق‌برها قرار گرفته، از چنگ اشراق گریخته، مسیر طولانی را با پای پیاده طی کرده و حتی دیده شده که در این بین فرزند یا اعضای خانواده خود را گم کرده‌اند، نیاز به رسیدگی جسمی و روحی دارند که این کار بچه‌های هیئتی ماست. هدف این است که هموطنان افغانستانی ما بادل خوش به سمت کشور ما یا کشور خودشان حرکت کنند. ما خادم هیئت و خادم مردم ملت‌ها، چه شیعه و چه اهل سنت هستیم.»

«لطف حضرت معصومه(س) باعث شد که این‌جا

باشم

او با اکراه و با ابراز این که این‌جا خطر را رافاقتی برای دوستش گفته و نمی‌خواسته کسی بشنود، داستان اربعین امسالش را این گونه تعریف می‌کند: «بچه هیئتی‌ها شیوه‌شان این است که یک‌سال برنامه‌ریزی کنند تا اربعین به حرم سیدالشهدا(ع) بروند و رزق و روزی سال‌شان را بگیرند. به جز سال گذشته که یک موکب اربعینی در شهر قم راه انداختیم، امسال هم بنا به مسائل بهداشتی تصمیم گرفتیم تا پس از تزریق واکسن بتوانم به این سفر بروم. بعد از تزریق دوز اول، چند روزی برای یک کار جهادی در بخش کرونا ی بیمارستانی مشغول کار شدم که متأسفانه آن‌جا به این بیماری مبتلا شدم. البته خوشبختانه بیماری‌ام شدید نبود ولی متأسفانه به خاطر ابتلا، روند تزریق دوز دوم

واکسنم چند هفته به تاخیر افتاد. در همین زمان سامانه سماح راه افتاد و ثبت نام انجام شد و نتوانستم به سفر اربعین برسم. به شدت ناراحت بودم که با بچه‌ها صحبت می‌کردیم و متوجه شدیم یک سری

صفر تا ۱۰ کار با کمک‌های مردمی پیش می‌رود

شعبانی در پایان می‌گوید: «از وقتی پوشش همسایه به راه افتاده، چه هموطنان خیر و چه دوستان هیئتی و موکب‌دار، به طور مرتب تماس می‌گیرند و اعلام‌آمدگی می‌کنند؛ چه برای ارائه کمک در زمینه‌های مختلف چه برای برپایی موکب برای خدمت‌رسانی به مهاجران عزیز افغانستانی. به جز هموطنان مان، افغانستانی‌های مقیم ایران هم برای مشارکت در پوشش همسایه اعلام‌آمدگی کرده‌اند. در همه پوشش‌هایمان صفر تا ۱۰ کار را با کمک‌های مردمی پیش می‌بریم. تجربه نشان داده که ظرفیت کمک‌های مردمی بیش از آن چیزی است که ساختار دولتی بخواهد پیش‌ببرد. مثال واضحش هم همین پیاده‌روی اربعین است که خوراک و امنیت و جای خواب و... میلیون‌ها نفر براساس کمک‌های مردمی تأمین می‌شود. به همین منظور هموطنان نیکوکار می‌توانند با شماره تلفن ۰۲۱۲۸۴۲۲۲۱۳ برای اهدای کمک‌های غیرنقدی و نقدی و پاسخ‌گویی به سوالات‌شان در همین باره تماس بگیرند.»

خدمات پزشکی، غذایی، مشاوره و... به افراد می‌دهیم

گفت‌وگویی از افرادی که ماجرای حضورش در این موکب‌ها متفاوت است و از شرایط شان در آن‌جا می‌گوید

از افغانستانی‌های عزیز که وارد مرز ایران می‌شوند، شرایط مناسبی ندارند. ما هم بنا را بر این گذاشتیم که به جای عراق، به سمت سیستان و بلوچستان و مرز میلک برویم. روزی که می‌خواستم به آن‌جا سفر کنم، نیت کردم تا برای خدا حافظی به حرم حضرت معصومه(س) بروم. کنار خیابان منتظر تا کسی بودم که یک ماشین شخصی جلوی پایم ایستاد و سوار شدم. آن شخص که مشخص بود مسافر کش نیست، مشغول مکالمه تلفنی با کسی بود که می‌خواست به عراق سفر کند. بعد از تلفن با تعجب از او پرسیدم که شما به همین راحتی به عراق می‌روید؟ گفت بله، من کارآفرینی هستم که در عراق مشغول کار هستم و با همین روش به راحتی می‌توانم به عراق رفت‌وآمد داشته باشم. با خوشحالی گفتم امکانش هست که من را هم به همین راحتی بفرستید؟ گفت «چرا که نه، من که یک نفر را می‌خواهم بفرستم، شما هم نفر دوم!» دوباره به نقطه آغاز رسیده بودم. از یک طرف می‌خواستم به این سفر اربعین که آرزویش را داشتم برسم، از یک طرف همه کارهایم را کرده بودم تا به سیستان بروم و حتی دینارهایی را که خریده بودم هم به دوستانی که مسافر کر بلا بودند، داده بودم. از آقای راننده پرسیدم که هزینه بلیت هواپیما چقدر است؟ گفت «فکر کنم حدود سه تا سه و نیم میلیون تومان باشد، ولی شما که لازم نیست پولی بدهید، وظیفه کار فرماست که ما را ببر و برگر داند.» به حرم نزدیک می‌شدیم و من در سکوت محض به افق خیره شده بودم و در دلم غوغایی برپا بود. با خودم کلنجار می‌رفتم که کدام یکی را انتخاب کنم که رسیدیم به حرم. خواستم از ماشین پیاده شوم که راننده گفت «شماره من را نمی‌خواهی بگیري یا شماره خودت را بدهی؟» همان طور که از ماشین پیاده شده بودم و داشتم با آن بنده خدا خدا حافظی می‌کردم قلبم تیر می‌کشید، گفتم آقا ببخشید، من جای دیگری باید بروم. وارد حرم شدم و یک دل‌سیر گریه کردم و تصمیمم را گرفتم. «در این جا صدای شکستن بغض از پشت تلفن کیلومترها دورتر در مرز میلک، به گوشم رسید.

همسایه

خدمت‌رسانی‌هایت و پوشش‌هایی
به مهاجران عزیز افغانستانی